

XIV.

Forslag til Lov

om

Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

(Fremsat i Landstinget den 8. Oktober 1902 af Indenrigsminister *Enevold Sørensen*.)

A. Den personlige Kommuneskat.

I. Skat til Opholdskommunen.

§ 1.

Forpligtelse til at svare personlig Kommuneskat paahviler enhver, der har fast Ophold i en Kommune her i Landet (Opholdskommunen). Er denne Kjøbenhavn, ansættes han til Skat der i Overensstemmelse med Lov af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn §§ 8 og følgende, jfr. Lov Nr. 58 af 1ste April 1887 og § 17 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten samt § 33, 3die Stykke, i nærværende Lov. Er Opholdskommunen en anden Kommune end Kjøbenhavn, ansættes han i den til Skat efter Formue og Lejlighed, jfr. § 7. Har han i Skatteaaret fast Ophold i flere Kommuner i Riget, ansættes han i hver af Kommunerne kun til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af dem. — Fast Ophold af kortere Varighed end 3 Maaneder kommer ikke i nogen Kommune i Betragtning til Begrundelse af Skattepligt, medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere fast Ophold sammesteds, og det samlede Ophold udgør mindst 3 Maaneder. I det Tilfælde, at en Person ikke i Skatteaaret har haft 3 Maaneders fast Ophold i nogen Kommune her i Landet, er dog enhver Kommune, hvori han i Skatteaaret har haft fast Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, naar Opholdets Varighed ikke er under een Maaned. — Indenrigsministeren afgør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage Ophold i en Kommune, ere skattepligtige.

§ 2.

Den Omstændighed, at nogen, som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget, er anbragt i et i en anden Kom-